

Kriimfilma issandal wöeti singad eßimese salgadeest sedbre luni mahha, emmandale nisammoti taggumise ja salgade. Mööllemad waesed sautaid salgade külest nahha kündega, lainmasid sures wallus wingerdades Messikappa föriwas maas, ja ootid surma; agga Reinowadde oli singad ja vauna wötnud, astus nende jure ja üles vilfades Kriimfilma emmandale: „Kulla, pai eideke! näete mis tennast teie ued singad minno jallus iduruvad, olsego olleks mulle tehtud; ma ladan faua neid piddada! Mõnda waewa näggite ful mind uka sates, minna näggia nisammoti teie pärast waewa, agga wata õune: minno töwaew aksas parremine figginema. Teie rõemustasite enne sedbo, nüüd on rõemustamine minno läes! se on Mailma wüs. Teed käies taahhan iggapäw teie peale mõttelde ja meeles pidada, et teie mulle mehhega kaks pari tubli singi, ja Messikäp hä vauna andis.“ Kriimfilma emmand üles walloslast oksades: Meie pattro rubtusiefs lased Jummal teie surjad tööd figgineda, agga ükskord saab ka teie mõet subjoga täis. Messikäp ja Kriimfilm issand ei lausund sõnna; Reinowadde pikkas mõttes nõu, mis puksi Hintsile viidi teggema, kes üksi sekord teotamata oli jänud.

Teisel önnitul wöidis Reinowadde silge rasivaga singi, enne kui jalga panni, wöötis pauna selga, leppi lättie ja töttas siis funninga jure summalaga jäima. Terretades üles temma: „Teie allam sustane on praeago minnifil; kutsuge omma voppi ja sundige tedda mind önnistama, et minno wäljaminni ning siisestullik önnistatud olleksid.“ Dinas Rehhel olli funninga soas parvi ammetil, tedda laekis funningas filmopilgul senna kutsuda ja üles: „Luggege mõni senna palve Reinowadde'i issandale ja önnistage tedra teele, temma läbhed kaugele rändama, ja tulseb suu pühba mees ükskord taggas.“ Dinas kostis allardlikult: „Armoline funninga issand, eks teie olle kuulnud, surda Reinowadde firriso wande al seisab? Ünnietalssin

tedda tenna, siis longels rraust ning piiekip ühislase minno laela peale ja siisulsid mantli mul seljast. Wöiks aaja salamabti teimetada, et Kurreseares ja Rusalus teadmata jääks, siis lädassin rõemoga teie funningilisko tahimist.“ Runningas üles öggetoste: „Mis pist lorrisemine se on! Lähiate Reinowadde'i issandat önnitada, siis önnistage; kui ei tabba: siis minge omma prausi ja püseloppiga seltsis põrgo. Vai kas ebs affan teie sugust eestets veel palsumaa? Kas sa immet nääd! teie julgete minno vasto törsuda!“ Robhobel oths förva tagga suggades nõu, temma kartsis funninga wihha, agga ei tahtnud siiski mantlid lautada. Siiski wöötis ta ramato taefust, aksas palweid Reinowadde'i ülle lugema. Pärast önnistamise suitseta mist andis oinas teemehhele pauna ja leppi, ja teefäia olli walmis. Temma üles petlikko slimoweega: „Paloge minno eest iggapäw tunni taggasid jõuan.“ Runningas lüssis: „Miks teil ni suur siir tagga? Jäge tärna mulle veel wöversiks, teie ollete mul wägga armas. Reinowadde vastas: „Armoline funningas! õrge wütske pikkemalt minno nega; minna töttan pühha teefäigile, sellepärrast andle mulle subba labbuda.“

Runningas andis kohhe passutub lubba, ja läksis et föik suremad issandad Reinowadde'rit saatma läbhessid. — Räsko täites sadeti Reinowadde sure au ning illoga linnast wälja, mängi- ja laulo-mehhed käisid ees. Wässikäp ja Kriimfilm emmandaga watasid oksades wangitorni alaos Reinowadde'i ühet minnifut. Minnes üles Reinowadde funningale: „Kandse oost et need kaks surjateggijad passko ei pease! piddoge ucid wangitornis ööd ja päävad abhelas. Peasseksid nemimad lahti, siis olleks teie elsoots liggidal. Mõttelge minno sõnna peale, aus funningas.“ Seddavissi räskides läks temma wagga näol, agga surjad mõited südvames teeles; funningas töttas surema issandadega linna ogas. Robhelle ja Argpuusti meel läks ärdaks Reinowadde'i läbipääsu ja ümberlaski.